

Strasbourg, den 13.11.2018
COM(2018) 745 final

2018/0390 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav, for så vidt angår Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ("Det Forenede Kongerige") udtræder af Den Europæiske Union den 30. marts 2019 (udtrædelsesdatoen) og bliver et tredjeland. I dag er britiske borgere også unionsborgere. De har en grundlæggende ret til at færdes og opholde sig frit i Unionen og kan rejse ind i en hvilken som helst medlemsstat uden indrejsevisum eller lignende formaliteter. Statsborgere i Det Forenede Kongerige, der er britiske borgere¹, har denne ret frem til det tidspunkt, hvor EU-retten om fri bevægelighed for unionsborgere ophører med at finde anvendelse på dem. Det sker den 30. marts 2019, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med Det Forenede Kongerige med enstemmighed fastsætter en anden dato, eller der i en ratificeret udtrædelsesaftale i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union fastsættes en anden dato.

Derfor skal der tages stilling til, om statsborgere i Det Forenede Kongerige, der er britiske borgere, vil være underlagt visumpligt ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, eller om de vil være fritaget for dette krav. Hvorvidt en statsborger i et tredjeland er underlagt eller fritaget for visumpligt, er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 539/2001². Bilag I til forordningen indeholder en liste over de lande, hvis statsborgere er underlagt visumpligt, og bilag II indeholder en liste over de lande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav. For at kunne afgøre dette er der behov for en lovgivningsmæssig foranstaltning for at medtage Det Forenede Kongerige i et af bilagene til forordning (EF) nr. 539/2001 fra den dato, hvor EU-retten ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forordning (EF) nr. 539/2001 finder anvendelse på alle medlemsstater – med undtagelse af Irland – samt på de associerede Schengenlande (Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz). Forordningen udgør en del af Unionens fælles visumpolitik for kortvarige ophold på 90 dage inden for en periode på 180 dage. Det Forenede Kongerige har aldrig været bundet af denne forordning.

Eftersom Irland ikke deltager i Schengenreglerne på visumområdet, er den særlige bilaterale ordning ("det fælles rejseområde"), som landet har indgået med Det Forenede Kongerige, og som giver statsborgere i Irland og Det Forenede Kongerige ret til visumfri rejse mellem de to lande, ikke berørt af forordning (EF) nr. 539/2001 eller dette ændringsforslag.

De kriterier, der skal tages hensyn til, når det på grundlag af en vurdering fra sag til sag besluttet, hvilke tredjelands lande der skal på listen over lande, hvis statsborgere er visumpligtige eller fritaget for visumpligt, er fastsat i artikel –1 i forordning (EF) nr. 539/2001. De omfatter "ulovlig indvandring, offentlig orden og sikkerhed, økonomiske fordele, navnlig med hensyn til turisme og udenrigshandel, Unionens eksterne forbindelser med de pågældende tredjelands lande, herunder navnlig hensynet til menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, samt konsekvenserne af regional sammenhæng og gensidighed". Det er

---

¹ I den britiske indfødsretslovgivning sondres der mellem seks kategorier af statsborgere i Det Forenede Kongerige (britiske statsborgere). Britiske borgere udgør en af disse kategorier og er i dag unionsborgere. De øvrige fem kategorier er ikke berørt af nærværende forslag (se afsnit 5).

² Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelands lande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelands lande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1).

også vigtigt at lægge særlig vægt på sikkerheden ved de rejsedokumenter, som de pågældende tredjelande udsteder.

Bilagene til forordning (EF) nr. 539/2001 blev senest ændret i 2017 med forordning (EU) 2017/372 og forordning (EU) 2017/850, der flyttede Georgien og Ukraine fra bilag I (visumpligt) til bilag II (visumfri). Kommissionen fremsatte endvidere to yderligere forslag vedrørende Kosovo³⁴ og Tyrkiet⁵. Forordning (EF) nr. 539/2001 er i færd med at blive kodificeret⁶. Derfor bliver det nødvendigt at erstatte henvisninger til denne forordning i forslaget med henvisninger til den kodificerede forordning, når den er trådt i kraft, hvilket sandsynligvis vil ske inden udgangen af 2018.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Det er vigtigt, at listerne over tredjelande i bilagene til forordning (EF) nr. 539/2001 er fuldstændige og ajourførte for at lette passagen af medlemsstaternes ydre grænser. I sin meddelelse om tilpasning af den fælles visumpolitik til de nye udfordringer⁷ understregede Kommissionen, at den fælles visumpolitik spiller en vigtig rolle for sikringen af, at området uden kontrol ved de indre grænser er sikkert og fungerer efter hensigten. De samme mål forfølges ved Kommissionens forslag til ændring af visumkodeksen (forordning (EF) nr. 810/2009)⁸ og VIS-forordningen (forordning (EF) nr. 767/2008)⁹ som i øjeblikket drøftes af medlovgiverne. Tilsvarende tager forslaget til forordning om fastsættelse af en ramme for interoperabiliteten mellem EU-informationssystemer¹⁰ sigte på at slutte op om og styrke Unionens informationsværktøjer til grænseforvaltning, migration og sikkerhed

Forordning (EU) 2017/2226¹¹ om oprettelse af et ind- og udrejsesystem medfører en yderligere forbedring af sikkerheden ved og forvaltningen af Unionens ydre grænser. Hovedformålet med denne forordning er at forbedre kvaliteten af grænsekontrollen for tredjelandstatsborgere og sikre en systematisk og pålidelig identifikation af personer, der bliver længere, end de har tilladelse til. Det fremtidige ind- og udrejsesystem vil derfor spille en vigtig rolle, når det gælder om at sikre, at de visumfri ophold i Schengenområdet for tredjelandstatsborgere anvendes på lovlig vis, og bidrage til at forhindre irregulær migration af statsborgere fra visumfri lande.

Forordning (EU) 2018/1240¹² om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) vil lukke informationshullet i forhold til rejsende, der er fritaget fra kravet om at være i besiddelse af et visum, når de passerer de ydre grænser.

³ Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244/1999 og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

⁴ COM(2016) 277 final af 4.5.2016.

⁵ COM(2016) 279 final af 4.5.2016.

⁶ COM(2018) 139 final af 14.3.2018.

⁷ COM(2018) 251 final af 14.3.2018.

⁸ COM(2018) 252 final af 14.3.2018.

⁹ COM(2018) 302 final af 16.5.2018.

¹⁰ COM(2017) 794 final af 12.12.2017.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaføtalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).

Ved hjælp af systemet vil det blive fastslået, hvorvidt tredjelandsstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, opfylder betingelserne herfor, inden de rejser til Schengenområdet, og om deres indrejse udgør en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget er artikel 77, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der handler om foranstaltninger vedrørende den fælles politik for visa.

• Nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og valg af retsakt

Eftersom Unionen har fastlagt en fælles visumpolitik, herunder en forordning indeholdende en liste over visumfri og visumpligtige lande (forordning (EF) nr. 539/2001), kan fastlæggelsen eller ændringen af tredjelandsstatsborgeres visumstatus kun ske gennem en EU-retsakt om ændring af nævnte forordning. Medlemsstaterne kan ikke handle enkeltvis. Der findes ingen andre (ikke-lovgivningsmæssige) muligheder for at nå det politiske mål.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Ikke relevant.

• Indhentning og brug af ekspertbistand

Ved vurderingen af kriterierne i forordning (EF) nr. 539/2001 med det formål at afgøre, om statsborgere i Det Forenede Kongerige, der er britiske borgere, bør have visumpligt eller visumfritagelse, har Kommissionen benyttet en række datakilder. Disse inkluderer Eurostats oplysninger om indvandring efter statsborgerskab, FN-oplysninger og oplysninger fra ONS (Det Forenede Kongeriges Office for National Statistics) om antallet af statsborgere i Det Forenede Kongerige, der opholder sig i Unionens 27 øvrige medlemsstater (EU-27), passagerundersøgelser om antallet af rejser foretaget af statsborgere i Det Forenede Kongerige til EU-27¹³, branchens skøn vedrørende de beløb, som rejsende fra Det Forenede Kongerige har brugt¹⁴, og tal for handelen mellem EU og Det Forenede Kongerige¹⁵. Det tætte forhold mellem EU-27 og Det Forenede Kongerige efter sidstnævntes 46 år lange medlemskab har også været en faktor i vurderingen af kriterierne.

• Konsekvensanalyse

Ændringen af forordning (EF) nr. 539/2001 er nødvendig som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen. Grundet behovet for hurtig handling og under hensyntagen til konklusionerne i analysen nedenfor er der ikke blevet foretaget en komplet konsekvensanalyse. Der findes kun to politiske løsningsmodeller, nemlig enten at medtage statsborgere i Det Forenede Kongerige, der er britiske borgere, i bilag I (visumpligt) til

¹³ ONS, [Travelpac: travel to and from the UK](#). September 2018.

¹⁴ Centre for Economics and Business Research, [The economic importance of UK outbound tourism to the EU27 economies](#). September 2017.

¹⁵ House of Commons Briefing Paper 7851, [Statistics on UK-EU trade](#). Juli 2018.

forordning (EF) nr. 539/2001 eller at medtage dem i bilag II (visumfritagelse) til forordningen.

Kommissionen er kommet til den konklusion, at statsborgere i Det Forenede Kongerige, der er britiske borgere, bør være fritaget for visumpligt ved indrejse i EU med henblik på korte ophold. Som unionsborgere er statsborgere i Det Forenede Kongerige, der er britiske borgere, i dag omfattet af retten til fri bevægelighed i henhold til traktaterne og direktiv 2004/38/EF¹⁶. De kan færdes og opholde sig frit i Unionen uden at være i besiddelse af et visum. Da statsborgere i Det Forenede Kongerige, der er britiske borgere, ikke længere vil være unionsborgere fra og med datoen for Det Forenede Kongeriges udtræden og ikke længere vil være omfattet af retten til fri bevægelighed for personer, når EU-retten ophører med at finde anvendelse, vil det være fordelagtigt at fastholde tætte bånd mellem britiske borgere og Unionens borgere og gøre det let at rejse både i forretningsøjemed og som turist. Eftersom Det Forenede Kongerige er klassificeret som et højindkomstland af Verdensbanken og er medlem af OECD, har landet en profil, der i princippet indebærer, at det medfører en lav risiko for irregulær migration til Unionen.

Den kontrol af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser, der vil gælde for statsborgere i Det Forenede Kongerige, der er britiske borgere, når først EU-retten om fri bevægelighed for unionsborgere ophører med at finde anvendelse på dem, forekommer tilstrækkelig til at håndtere sikkerhedsrisici. Desuden udsteder Det Forenede Kongerige biometriske pas, der lever op til Organisationen for International Civil Luftfarts standarder. Skulle der opstå migrations- eller sikkerhedsrisici i relation til statsborgere i Det Forenede Kongerige, der er britiske borgere, som kræver hasteforanstaltninger for at suspendere visumfri rejse, kan denne situation desuden håndteres inden for rammerne af suspensionsmekanismen i artikel 1a i forordning (EF) nr. 539/2001.

EU-27 er Det Forenede Kongeriges største handelspartner og tegnede sig for 44 % og 54 % af henholdsvis landets samlede eksport og import i 2017. Skønt omfanget af samhandelen kunne falde efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen, vil Unionen og Det Forenede Kongerige sandsynligvis fastholde betydelige handelsforbindelser på grund af den geografiske nærhed og de traditionelt nære indbyrdes forbindelser mellem deres økonomier. Desuden bor der i dag omkring 800 000 statsborgere fra Det Forenede Kongerige i EU-27 (ekskl. Irland)¹⁷, og omtrent 50 000 statsborgere fra Det Forenede Kongerige flytter hvert år til EU-27¹⁸. Disse forhold bidrager til den omfattende rejseaktivitet mellem Det Forenede Kongerige og EU-27. Personer bosiddende i Det Forenede Kongerige foretog i alt 53 millioner rejser til EU-27 i 2016, det være sig forretningsrejser, ferierejser eller andre rejser, og de spenderede omkring 20 mia. EUR under deres ophold i andre medlemsstater. Indførelse af visumpligt for statsborgere i Det Forenede Kongerige, der er britiske borgere, kunne mindske de økonomiske fordele for Unionen, der følger af disse rejser, begrænse handelsforbindelserne og skade Unionens økonomiske interesser.

---

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

¹⁷ ONS, [Living abroad: British residents living in the EU](#). April 2018.

¹⁸ Eurostat, [Immigration by age group, sex and citizenship](#). April 2018.

Det Forenede Kongerige er medlem af Europarådet. Unionen og Det Forenede Kongerige tillægger menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder samme betydning som bevidnet af Det Forenede Kongeriges deltagelse i den europæiske menneskerettighedskonvention. De delte værdier, der udspringer af det fælles engagement i demokrati og retsstatsprincippet, vil fortsætte med at være en realitet efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen. Dette bør også afspejle sig i lettere rejseforhold mellem Unionen og Det Forenede Kongerige med visumfritagelse for statsborgere i Det Forenede Kongerige.

Det Forenede Kongeriges regering har erklæret, at den ikke har nogen intention om at indføre visumpligt for borgere fra EU-27 i forbindelse med korte ophold som turister eller i erhvervsøjemed¹⁹. Dette vil nu skulle formaliseres, således at borgerne kan have tillid hertil, og medlovgiverne bør tage hensyn til udviklingen på dette punkt i løbet af lovgivningsprocessen vedrørende nærværende forslag. Hvis Det Forenede Kongerige i fremtiden beslutter ensidigt at indføre visumpligt for alle eller nogle unionsborgere²⁰, aktiveres gensidighedsmekanismen i henhold til artikel 1, stk. 4, i forordning (EF) nr. 539/2001. Dette vil føre til indførelse af visumpligt.

Borgere i de fleste europæiske lande, der ikke er medlemmer af Unionen, samt britiske statsborgere i Det Forenede Kongerige, der ikke er britiske borgere, kan på nuværende tidspunkt rejse visumfrit til Schengenområdet. Da Det Forenede Kongerige og Unionen ligger tæt på hinanden, taler hensynet til den regionale sammenhængskraft også til fordel for at medtage Det Forenede Kongerige på listen over lande, for hvilke der gælder visumfritagelse.

Alle tilbageværende risici knyttet til visumfritagelse for statsborgere i Det Forenede Kongerige, der er britiske borgere, ved rejse til Unionen burde blive mindsket takket være de nyligt vedtagne foranstaltninger til forbedring af forvaltningen af Unionens ydre grænser, særlig ind- og udrejsesystemet (EES) og EU-systemet vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), der vil finde anvendelse på såvel statsborgere i Det Forenede Kongerige, når først EU-retten om fri bevægelighed for unionsborgere ophører med at finde anvendelse på dem, som statsborgere i andre tredjelande, for hvilke der gælder visumfritagelse.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget har ingen negative konsekvenser for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union. Muliggørelsen af visumfri rejse til Unionen for statsborgere i Det Forenede Kongerige, der er britiske borgere, vil gøre det nemmere at rejse, f.eks. i forbindelse med retten til familieliv.

---

¹⁹ HM Government, [The future relationship between the United Kingdom and the European Union](#), Juli 2018, punkt 76-78. I rapporten fra Det Forenede Kongeriges rådgivende migrationsudvalg blev det heller ikke anbefalet at indføre visumpligt i forbindelse med unionsborgeres kortvarige ophold i Det Forenede Kongerige (Migration Advisory Committee, [EEA migration in the UK: Final report](#), September 2018, politikanbefaling 30, s. 4).

²⁰ Så længe EU-retten om fri bevægelighed for unionsborgere finder anvendelse på Det Forenede Kongerige, vil indførelsen af visumpligt under alle omstændigheder udgøre en tilsidesættelse heraf.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Ikke relevant.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Den ændrede forordning vil være gældende fra dagen efter den dag, hvor EU-retten ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige. Det sker den 30. marts 2019, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med Det Forenede Kongerige med enstemmighed fastsætter en anden dato, eller på den dato, der er fastsat i en ratificeret udtrædelsesaftale i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union. Forordningen vil blive gennemført direkte af medlemsstaterne. Derfor er der ikke behov for en gennemførelsesplan.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1 ændrer forordning (EF) nr. 539/2001 i tre henseender:

- Henvisningen til Det Forenede Kongerige vil udgå fra artikel 4, stk. 2, litra d), da dette punkt kun gælder for medlemsstater, der ikke anvender Schengenreglerne. Medlemsstaterne vil fortsat kunne fritage konventionsflygtninge og statsløse og andre personer uden noget statsborgerskab, som har ophold i Det Forenede Kongerige, for visumpligt i henhold til artikel 4, stk. 2, litra b).
- Det Forenede Kongerige indsættes for så vidt angår britiske borgere i bilag II, dvs. listen over visumfri tredjelande.
- Titlen på del 3 i bilag II affattes som "BRITISKE STATSBOGGERE, DER IKKE ER BRITISKE BORGERE" for at fjerne den aktuelle henvisning til EU-retten. Den komplette liste over britiske statsborgere, der ikke er britiske borgere, fastholdes af hensyn til retssikkerheden. Disse britiske statsborgeres visumstatus blev først fastsat ved forordning (EF) nr. 1932/2006, der opførte nogle kategorier af disse statsborgere i bilag I (visumpligt) og andre i bilag II (visumfri) på basis af en vurdering af kriterierne i forordning (EF) nr. 539/2001²¹. Ved forordning (EU) nr. 509/2014 af 15. maj 2014 blev de alle overført til bilag II (visumfri)²². Det Forenede Kongeriges udtræden af EU har ikke indflydelse på visumstatus for de britiske statsborgere, der ikke er britiske borgere.

Artikel 3 sikrer, at ændringerne af forordning (EF) nr. 539/2001 finder anvendelse fra dagen efter den dag, hvor EU-retten ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige, hvorved der undgås enhver juridisk usikkerhed med hensyn til visumfritagelsen for statsborgere i Det Forenede Kongerige, der er britiske borgere.

---

²¹ Se COM(2006) 84 final af 13.7.2006 for den komplette vurdering, der førte til denne bestemmelse.

²² Se COM(2012) 650 final af 7.11.2006 for den komplette vurdering, der førte til denne bestemmelse.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav, for så vidt angår Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 29. marts 2017 meddelte Det Forenede Kongerige Det Europæiske Råd, at landet har til hensigt at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union. Det betyder, at Det Forenede Kongerige bliver et tredjeland, og at EU-retten ophører med at finde anvendelse på landet fra den 30. marts 2019, medmindre der fastsættes en anden dato i udtrædelsesaftalen, eller Det Europæiske Råd sammen med Det Forenede Kongerige med enstemmighed fastsætter en anden dato.
- (2) I henhold til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF²³ har unionsborgere ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, herunder ret til indrejse i medlemsstaterne uden visum eller tilsvarende formaliteter.
- (3) Som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen vil traktaten og direktiv 2004/38/EF ophøre med at gælde for statsborgere i Det Forenede Kongerige, der er britiske borgere, og hermed også deres ret til visumfri indrejse i en medlemsstat. Det er derfor nødvendigt at medtage Det Forenede Kongerige i et af bilagene til [Rådets forordning (EF) nr. 539/2001]²⁴. Bilag I indeholder en liste over de tredjelande, hvis

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

²⁴ Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1), der er genstand for en kodifikation (se COM(2018) 139 final af 14.3.2018). Henvisningen ajourføres efter ikrafttrædelsen af den kodificerede forordning.

statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, og bilag II indeholder en liste over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav.

- (4) De kriterier, der bør tages hensyn til, når det på grundlag af en vurdering fra sag til sag besluttes, hvilke tredjelande der skal på listen over lande, hvis statsborgere er omfattet af eller fritaget for visumpligt, er fastsat i [artikel –1 i forordning (EF) nr. 539/2001]²⁵. De omfatter ulovlig indvandring, offentlig orden og sikkerhed, økonomiske fordele, navnlig med hensyn til turisme og udenrigshandel, Unionens eksterne forbindelser med de pågældende tredjelande, herunder navnlig hensynet til menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, samt konsekvenserne af regional sammenhæng og gensidighed.
- (5) Under hensyntagen til samtlige kriterier i [artikel –1 i forordning (EF) nr. 539/2001]²⁶ bør statsborgere i Det Forenede Kongerige, der er britiske borgere, fritages for visumpligt ved indrejse på medlemsstaternes område. I betragtning af den geografiske nærhed, forbindelsen mellem økonomierne, mængden af handel og omfanget af kortvarige personbevægelser mellem Det Forenede Kongerige og Unionen i forretnings- eller turistøjemed eller med andre formål kan visumfri rejse være til gavn for turisme og økonomisk aktivitet og derved skabe fordele for Unionen.
- (6) Det Forenede Kongeriges regering har erklæret, at den ikke har nogen intention om at indføre visumpligt for borgere fra EU–27 i forbindelse med korte ophold i forretnings- eller turistøjemed fra den dato, hvor EU-retten ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige. Hvis Det Forenede Kongerige i fremtiden indfører visumpligt for statsborgere fra mindst én medlemsstat, bør gensidighedsmekanismen i henhold til [artikel 1, stk. 4, i forordning (EF) nr. 539/2001]²⁷ finde anvendelse. Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne bør tage øjeblikkelige skridt til at anvende mekanismen.
- (7) Det Forenede Kongerige bør derfor medtages i bilag II til [forordning (EF) nr. 539/2001]²⁸ for så vidt angår britiske borgere.
- (8) For så vidt angår Island og Kongeriget Norge udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne²⁹, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF³⁰.
- (9) For så vidt angår Det Schweiziske Forbund udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne³¹,

---

²⁵ Se fodnote 23.

²⁶ Se fodnote 23.

²⁷ Se fodnote 23.

²⁸ Se fodnote 23.

²⁹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

³⁰ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

³¹ EFT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B og C, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF³².

- (10) For så vidt angår Fyrstendømmet Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne³³, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B og C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU³⁴.
- (11) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF³⁵; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen heraf.
- (12) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF³⁶. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (13) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2011.
- (14) Denne forordning bør træde i kraft den 30. marts 2019, dvs. på dagen for Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen.
- (15) Denne forordning bør finde anvendelse fra den dag, hvor EU-retten ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige.
- (16) [Forordning (EF) nr. 539/2001]³⁷ bør derfor ændres —

---

³² Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

³³ EFT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

³⁴ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

³⁵ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

³⁶ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

³⁷ Se fodnote 23.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I [forordning (EF) nr. 539/2001]³⁸ foretages følgende ændringer:

- 1) [Artikel 4, stk. 2]³⁹, litra d), affattes således:
"d) konventionsflygtninge og statsløse og andre personer uden noget statsborgerskab, som har ophold i Irland, og som er indehavere af et af Irland udstedt rejsedokument, der anerkendes af den berørte medlemsstat, med forbehold af kravene i den europæiske overenskomst om ophævelse af visumtvang for flygtninge undertegnet den 20. april 1959 i Strasbourg."
- 2) i bilag II, del 1, indsættes følgende:
"Det Forenede Kongerige (bortset fra britiske statsborgere som nævnt i del 3)"
- 3) I bilag II, del 3, affattes overskriften således:
"BRITISKE STATSBOGGERE, DER IKKE ER BRITISKE BORGERE".

Artikel 2

Hvis Det Forenede Kongerige indfører visumpligt for mindst én medlemsstats statsborgere, finder gensidighedsmekanismen i henhold til [artikel 1, stk. 4, i forordning (EF) nr. 539/2001]⁴⁰ anvendelse. Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne tager øjeblikkelig skridt til at anvende mekanismen.

Artikel 3

1. Denne forordning træder i kraft den 30. marts 2019.
Den finder anvendelse fra den dag, hvor EU-retten ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige.
2. Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

---

³⁸ Se fodnote 23.

³⁹ Se fodnote 23.

⁴⁰ Se fodnote 23.